

แก้รัฐธรรมนูญเล็ก ส.ว.สรรหา หักทอกข้างแคร่ประชาธิปไตย!

เหตุการณ์ความตึงเครียดวุ่นวายในการประชุมรัฐสภาจนต้องมีการพักการประชุมถึง 5 ครั้งในการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นที่มาของสมาชิกวุฒิสภา(ส.ว.) เมื่อปลายเดือน ส.ค.ที่ผ่านมา ถือเป็นความพยายามยื้อการคงอยู่ในอำนาจระหว่างระบบเก่ากับระบบใหม่

ต้นเหตุแห่งความตึงเครียดวุ่นวายไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าเกิดจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในประเด็นที่มาของสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ที่รัฐบาลพยายามจะยกเลิก และให้มีการเลือกตั้ง ส.ว.แทนเพื่อความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

อย่าลืมน่า ส.ว.ทุกยุคสมัยล้วนแต่มีที่มาจากผู้มีอำนาจที่ต้องการให้ ส.ว.เข้ามาค้ำบัลลังก์อำนาจ การแก้ไขรัฐธรรมนูญแทบทุกครั้ง ที่มาของ ส.ว.สรรหา ได้มีการหยิบยกขึ้นมาหารือเพื่อแก้ไข

ล่าสุดการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาของสมาชิกวุฒิสภาได้รับการต่อต้านจากสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ และกลุ่ม ส.ว.สรรหา โดยอ้างว่าการสรรหานั้นชอบด้วยหลักประชาธิปไตยและเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม เพราะคำว่าประชาธิปไตยไม่ใช่อยู่แค่ในคูหาเลือกตั้งเท่านั้น ที่สำคัญอ้างว่า ขบวนการสรรหา มาจากประชาชน

ทั้งที่โดยข้อเท็จจริง องค์การที่ทำหน้าที่สรรหา ส.ว.มีเพียง 7 คน เท่านั้นคือ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานคณะกรรมการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่ง

ชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

7 คนที่ว่าก็ไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนส่วนใหญ่ ที่สำคัญ องค์การเหล่านี้มีผลพวงมาจากการรัฐประหาร 19 ก.ย.2549

อย่าลืมน่าว่าองค์การตามรัฐธรรมนูญปี 2550 ที่มีที่มาจากจากรัฐประหาร มีบทบาทมีอำนาจหน้าที่มากมาย จนสามารถก้าวท่ายอำนาจในการบริหารและนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นอำนาจที่ได้รับฉันทานุมัติจากประชาชน

จึงดูเหมือนว่าคนเพียงไม่กี่คน มีอำนาจเหนือประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

หลายครั้งในการทำงาน องค์การเหล่านี้ไม่ได้ทำหน้าที่ปกป้องประชาชนอย่างแท้จริง เช่น กรณีปราบปรามประชาชนในปี 2553

และดูเหมือนว่าองค์การเหล่านี้ขัดขวางการพัฒนาประเทศ เพราะสามารถเข้าไปยับยั้งโครงการสำคัญ ๆ ของรัฐบาลได้

ด้วยเหตุนี้ สมาชิกวุฒิสภาจึงมีบทบาทสำคัญ ไม่ใช่เอาใครมาเป็นก็ได้ การแก้ที่มาจาก ส.ว.จึงเป็นเรื่องจำเป็น

ที่สำคัญ ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) เผยผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศจำนวน 429คน ในเรื่อง "ประชาชนคิดอย่างไรกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่มาจาก ส.ว." โดยเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 21 ส.ค.ที่ผ่านมา

ส่วนใหญ่ 52 เปอร์เซ็นต์เห็นว่าควรให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด 200 คน โดยไม่จำเป็นต้องมี ส.ว. สรรหาอีกต่อไป มีเพียง ร้อยละ 21.0 เท่านั้น ระบุว่าไม่เห็นด้วย ที่เหลือร้อยละ 19.8 ระบุว่าไม่แน่ใจ

ส่วนประเด็น “ยกเลิกข้อความว่าคุณสมบัติของผู้สมัครเป็น ส.ว. ห้ามเป็นบุพการีคู่สมรสหรือบุตร ของผู้ดำรงตำแหน่ง ส.ส. หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ประชาชน ร้อยละ 46.2 ระบุว่าเห็นด้วย ขณะที่ร้อยละ 38.0 ระบุว่าไม่เห็นด้วย ที่เหลือร้อยละ 15.8 ระบุว่าไม่แน่ใจ

สำหรับประเด็น “ยกเลิกเงื่อนไขที่ผู้ลงสมัคร ส.ว.ต้อง พ้นจาก การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือ ส.ส. 5 ปีเสียก่อน” ประชาชนร้อยละ 55.2 ระบุว่าเห็นด้วย ขณะที่ร้อยละ 30.1 ระบุว่าไม่เห็นด้วย ส่วนอีกร้อยละ 14.7 ระบุว่าไม่แน่ใจ

ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 35.5 ไม่แน่ใจว่าการแก้รัฐธรรมนูญดังกล่าวจะนำไปสู่การรวบรวมอำนาจรัฐสภาหรือไม่ ซึ่งเป็นสัดส่วนพอ ๆ กับประชาชนร้อยละ 34.7 ที่เห็นว่าน่าจะเป็นการนำไปสู่การรวบรวมอำนาจรัฐสภาจริงตามที่ฝ่ายค้านตั้งข้อสังเกต ขณะที่ร้อยละ 29.8 ระบุว่าไม่จริงฝ่ายค้านคิดมากเกินไป

สุดท้ายเมื่อถามว่าการแก้รัฐธรรมนูญประเด็นที่มาของ ส.ว.ดังกล่าวมีผลดีหรือผลเสียกับประเทศไทยมากกว่ากัน ประชาชนระบุว่าผลดีและผลเสียพอ ๆ กัน (ร้อยละ 36.8) รองลงมาคือมีผลดีมากกว่าผลเสีย (ร้อยละ 25.4) และมีผลเสียมากกว่าผลดี (ร้อยละ 19.1)

จะเห็นว่าแนวโน้มของประเทศไทยเปลี่ยนไปแล้ว

การมี ส.ว.สรรหา ที่เนื้อแท้และที่มาของคนพวกนี้ ไปตรวจสอบดูเถิด เกี่ยวกับอำนาจอำมาตย์ไทยทุกระดับชั้นทุกคน รวมไปถึงพวกองค์กรอิสระและผู้บริหารใหญ่ของระบอบตุลาการจำนวนมากด้วยคนพวกนี้เลือกกันเอง ชงกันเอง เอาสมัครพรรคพวกและลูกสมุนเข้ามาเป็น ส.ว.สรรหา เต็มไปหมด นี่คือนิวเจอร์บาว์ของอำมาตย์ที่แท้จริง ที่จะพิทักษ์รักษาอำนาจของพวกนี้ โดยหมกเม็ดไว้

ในรัฐธรรมนูญ 2550 นั่นเอง

ฉะนั้นจึงไม่แปลก ที่พรรคประชาธิปัตย์ และกลุ่ม 40 ส.ว.จะออกมาต่อต้านเพื่อรักษาอำนาจของตัวเอง

อย่าลืมว่าตั้งแต่รัฐธรรมนูญ 2490 เป็นต้นมา ทำให้พรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นรัฐบาล หลังการรัฐประหารของ จอมพลผิน ชุณหะวัณ และต่อมาในรัฐธรรมนูญ 2492 ที่พรรคประชาธิปัตย์เชิดชูก็ เพราะเป็นรัฐธรรมนูญอ้อมที่ฟื้นฟู กลุ่มนิยมระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

ส่วน ส.ว.ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนั้น เริ่มต้นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญ 2489 หลังสงครามโลกครั้งที่สอง และถ้าใครได้อ่านก็จะรู้ว่า เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่มีความเป็นประชาธิปไตยสูงมากฉบับหนึ่ง สภาสูงยุคนั้นเรียกกันว่า “พฤฒิสภา” มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด โดยมีหน้าที่เป็นสภาผู้อาวุโสมีประสบการณ์ ทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วเท่านั้น

ไม่ได้มีมือกิมหาอำนาจล้นฟ้าล้นแผ่นดิน ตั้งองค์กรโน้น ปลดองค์กรนี้ ปลดนายกรัฐมนตรี ปลด ส.ส. ส.ว. ฯลฯ ได้ อย่างวุฒิสภาแบบรัฐธรรมนูญปี 2550

ต่อมาในสมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ตามมาถึงรัฐบาลเผด็จการทหารและพลเรือนยุคหลัง ๆ ก็จะมี ส.ว. ที่ส่วนใหญ่หรือทั้งหมดก็ว่าได้ เป็นนายทหาร นายตำรวจ ข้าราชการพลเรือนระดับสูงที่เป็นมือไม้แขนขาของรัฐบาลเผด็จการให้มาเป็น ส.ว.กันเป็นแถว เพื่อให้ทำหน้าที่ค้ำจุนรัฐบาลในรัฐสภา และตอบแทนผลประโยชน์ด้วยเงินเดือนและอทธิพลจากการเป็น ส.ว.จนถึงปัจจุบัน

ถามว่าสังคมไทยมาจนถึงวันนี้ เป็นประชาธิปไตย แล้วจะเก็บ ส.ว.สรรหา ไว้ทำไม หรือจะให้มันเป็นทอกข้างแคร่คอยทิ่มตำประชาธิปไตยไปเล่น ๆ ●